

ნის მოქმედებამ საქვეყნოდ დაამტკიცა, რომ კრიტიკულ მომენტში მთავრობა ბურჟუაზიულ სახელმწიფოში აუცილებელი პირობითა მოძრაობის წინადადება წაქეზდა.

საფრანგეთის სოციალისტურ ელფრის მთავრობის მოქმედება მით უფრო საგულანძობია, რომ გაუცვა გამოიწვია მუშებისა და კაპიტალისტების უთანხმოებამ ხელფასის და სხვა სახეობის პირობების შესახებ რკინის გზებზე. რკინის გზების საფრანგეთში კვირპო პარებს მძუთვით. მუშებსა და რკინის გზის პატრონებს შუა განზრახული იყო მოლაპარაკება ბრიანის და მილიერანის თავმჯდომარეობით, მაგრამ რკინის გზის პატრონებმა ამ მოლაპარაკებაზე უარი განაცხადეს. ამ გვარად საფრანგეთის გაფიცვა გა-

მოიწვიეს თვით რკინის გზის პატრონებმა. ამიტომ პარიზში თანაგრძნობა მუშების უფრო უნდა ჰქონდეთ ამ საქმეში, ვიდრე რკინის გზის პატრონებს და მთავრობას. ამას მითხრობს სამართლიანობა, მაგრამ ნამდვილად პარიზის ხალხი, როგორც გახეთქილი იუწყებიან, გაფიცვის ბრალს მუშებსა სდებენ.

ეს კაი, რომ მთავრობის რებრესივებმა კარგი შთაბეჭდილება არ მოახდინეს ფართო წრეებზე, რომელთაც ესოი ცოტა უქმყოფელთადაც თვით. რაც უნდა იყოს, ელან-დელი გაფიცვა მიანიჭდეს დიდ წინსვლას იკონიებს ერთს მხრივ მუშათა სოციალურ მოძრაობის განვითარებაზე, მეორეს მხრივ ბრიანის კაბინეტზე.

ერთი რკინის გზის სადღური პარიზში. რაკი ჯარმა სადღური დალიანდაგი, დიკიარა მოსამსახურებს ალარ იტარებდნენ. მთელი გზა სახელმწიფო ბანაკს ჰყვანდა.

10 ოქტომბერს რკინის გზის მუშათა ყველა ორგანიზაციებმა აფიშები გააკრეს, რომლითაც ამხანაგებს მიტინგზე იწვევდნენ. გაფიცვის საქმეთა შესახებ მოსალაპარაკებლად.

ამ მიტინგზე შემდეგი რეზოლუცია გამოიტანეს:

კრება ალიარებს, რომ ყოველივე ცდა რკინის გზის მუშების მხრივ, ყოველივე მოლაპარაკება როგორც რკინის გზის სამმართველოს ცალკე უფროსებთან, ისე ჩრდილოეთის რკინის გზის სამმართველოსთან უნაყოფოდ დარჩა.

კრება ალიარებს აგრეთვე, რომ თვით მთავრობაც კი გულგრილად შეეგება რკინის გზის მუშათა შემდეგ მოთხოვნებთან: 1) სამუშაო ფასის საერთო მომატება ჩრდილოეთის რკინის გზაზე მომუშავე ყველა მუშებისათვის 2) კანონის აღდგენა მუშათა პენსიების შესახებ, 3) შრომის მოწყობისა და აუცილებელი დასვენება კვირაში ერთ დღეს და 5) თვითრად დასწორება ჯამაგირებისა მინიმალური სამუშაო ფასის მიხედვით.

რადგანაც ჩრდილოეთ რკინის გზის მუშების მეტი მოთხოვნა აღარ შეუძლიათ, კრებამ ერთხმად დაადგინა: დაიწყოს გაფიცვა და მხოლოდ მაშინ ახსნას ეს გაფიცვა, როდესაც დასაყოფილებულ იქნება მუშათა მოთხოვნებმა და მუშებს გაფიცულ დღეებში სამუშაო ფასი მოეცემათ. კრება სიტყვას იძლევა, რომ გაფიცვის დროს წასივრებას დაიცვას, მაგრამ წინდაწინვე აცხადებს, რომ არ დაემორჩილება მომლოზარის შესახებ ბრძანებს, ვინაიდან ასეთ ბრძანებებს უკანონოდ სთვლიან.

5 ოქტომბერს ბრიანმა განუცხადა მუშათა წარმომადგენლებს, რომ მუშათა მოთხოვნების შესახებ საკითხის გაჩვენებას ვინაიდან ეს საკითხი მთელი ქვეყნის სიკვდილ-სიკვდილის საკითხია და თუ მუშები გაიფიცნენ, მთავრობა არ დააყოფნებს და ყოველივე ღონის იხმარებს თანადღობის ასსრულ ეტლი-და.

10 ოქტომბერს ჩრდილოეთის რკინის გზის მუშებმა მთელი წესიერი მითმოდინდნენ და გაფიცულთა რიცხვი არც ისე ბევრი იყო. რადგანაც გაფიცვა დამის 12 საათსა 40 წუთზე უნდა დაწყებულიყო, დამის 12 საათზე სადღური დალიანდაგი უკვე ჯართა და პოლიციით გაივსო. ჩვეულებრივ მოძრაობის ნაცვლად სირუზე გამეფდა. უკანასკნელი მატარებელი დამის 12 საათსა 45 წუთზე გაისტუმრეს და სადღურიც დაჰკეტეს.

გაფიცვის პირველ დღეს სრული წესიერება სუფევდა, მხოლოდ ტერნეს მახლობლად დალიანდაგი გაფუჭებული აღმოჩნდა.

ორშაბათს, 11 ოქტომბერს ჩრდილოეთის გზაზე მოძრაობა სულ ერთხანად შესწყდა. პარიზში მხოლოდ სამი მატარებელი მოვიდა, პარიზიდან კი გაიგზავნა ერთი. რადგანაც ელექტრო-ტენიები არა მუშაობდნენ, რკინის გზის დარბაზი წყვილით იყო მოკლული.

არასის მახლობლად გაფუჭებული იქნა ტელეგრაფის მავრულები.

აღმოსავლეთის გზებზე ორშაბათ დღით მოძრაობა წესიერად მიდინარებდა. ნაშუადღევს, ჩრდილოეთის რკინის გზის გაფიცულთა მუშებმა კრებულში მატარებელი შეაჩერეს. ამ მატარებელ ავადყოფი ბავშვები მოჰყავდა. მემაქანენ გაფიცულებს ავადყოფი ბავშვები შეაბრალო და სამი საათის გაჩერების შემდეგ, მატარებელს წასვლის ნება მისცეს.

რადგანაც ქალაქის მიდამოების რკინის გზებზე გაფიცვა იყო, ტრამვის ვაგონები ხალხით იყო გაჭედული, ხალხი ტრამვის სახურავებზე დაცვი იხსდა.

სენ-კონდენში გაფიცულებმა ორთქლმავალი ორთქლმავალს მიადგეს. ორთქლმავლები დაიმსხვრა და გზა შეიკრა.

ზოგიერთ ადგილას წააქციეს ტელეგრაფის ბოქები და ნიშნის მისაცემი მავრულები დასწყვიტეს.

პარიზსა და ყერსალის შორის ტელეგრაფი აღარ მუშაობდა.

ჩრდილოეთის რკინის გზის დიანდაგსა და პარიზის სადღურს 1500 ჯარის კაცი იცავს.

პრეზიდენტი ფელიცი პარიზში წავიდა, რათა გაფიცულები და რკინის გზათა საზოგადოებანი მოარიგოს.

დევნიები

პირველი დევნიების სააგენტოსთან 6 ოქტომბერი.

სახელმწიფო-პარიზი

სტამბოლი. ვეზირისა და ფინანსთა მინისტრის შორის ჩამოვარდნილი უთანხმოება თანდათან შეწყვეტა. ამჟვე დროს დიდი უთანხმოება მოუვიდათ სამხედრო და ფინანსთა მინისტრებს. ეს უთანხმოება გამოიწვია იმან, რომ სამხედრო მინისტრს არა სურს დაემორჩილოს საკონტროლო პალატის კონტროლს. დანარჩენი მინისტრები სცილოდნენ მით მორიგებას, მაგრამ ჯერ ვერაფერი გაუწყვიათ. თუ ხვალაც ვერ შეარიგეს, კაბინეტი სამსახურიდან გადადგება. ხაკი ფაშამ უკვე შეიტანა ქალაქი სამსახურიდან გადადგომისა, მაგრამ სულთანის რჩევების შემდეგ, ქალაქი უკანვე გამოიტანა.

ისპაჰანი. გუბერნატორის მიერ ახალი პოლიციის ტერის დანიშვნის შემდეგ იხსნა მშვიდობიანობა ჩამოვარდა. ძველი პოლიციის ტერიტორიის განდევნის ტელეგრაფის დირექტორის სახელში დამალა. კიშნში (?) კვლავ სროლია. ზახტარათა შორის დაჭრილი და მოკლული ბევრია. შიშობენ, რომ ქალაქი ზახტარათის იერიშით აიღებენ.

ათინა. მეფემ ნება მისცა ვენიზელოსს, თუ საჭირო იქნება, პალატა დაიხსნოს.

ვენა. ავსტრიის დევეგაციაში სამხედრო მინისტრმა განაცხადა: არსებულ კავშირთა მიუხედავად, ანექსიის კრიზისმა დაარსებულ მთავრობას, რომ გეოგრაფიული მდებარეობის გამო, მაინც შესაძლოა ომიანობა მოხდეს რადენიმე ფრონტზე. თანამედროვე პირობებისა გამო სამხედრო ძალების გაუმჯობესების დავიანება შეუძლებელია, თუ გვირდა, რომ ჯარი დღევანდელ ომიანობის შესაფერად ვეყვავდეს მუდამ გამადგებულად.

ქარი. ჩრდილო ევგობტის რკინის გზებზე მოსამსახურეთა უმრავ-

ლესობა გაიფიცა გაფიცვის შედეგად ბუღაის სახელის ოქტომბერიდან საც ვეგობტელი ჯარები იცავენ. გაფიცულები ამაში და კანდიდატები იცავენ, მატარებლებს აჩერებენ, პოლიციელებს ქვეს უშვებენ. რადენიმე კაცი დაატუსაღეს.

ათინა. ვენიზელოსმა მოახსენა მეფეს, რომ კაბინეტს შეადგენს.

პუენტაიტრი. პუენტაიტრი მომხიარულნი იყვნენ გამო დიდი მანძილს ტერიტორიის მოხდა. ქალაქის სახლობა ასტეტეს. 6 კაცი მოჰკლეს, დაჭრილიც ბევრია.

ათინა. ლოკალ-ანკიეგერ-ს-ათინიდან აუწყებენ, რომ სტუდენტთა არეულობის გამო, რექტორმა უნივერსიტეტი დახურა. ვოლფი იუწყებს, რომ, როდესაც ვერდენის სიმარკის ვერმანის ჰაეროსტატი დაუბრუნდება, ფრანგმა დარაჯებმა სროლა დაუწყეს. მფრანგმა ზევით იქნა და საფრანგეთს მიღამოებს გასცილდა.

ურშია. ოსმალეთმა მანში სა-მოქალაქი გამგებმა შემოიღეს. ასეთი გამგებობა არსებობს უმრავლეს შემდეგ, ქალაქი უკანვე გამოიტანა.

გერნე (ვისტალია). შემოკოს მდიაროგში ტვირთმადგენლების დასაგარეზლად გახშული მავრულის თოქი გასწყდა. სამი კაცი მოკვდა, 9 მიმიღ დაიჭრა, 44—მსუბუქად.

პარიზი. შავისის საგენტო ცნობის იძლევა ათინის ახალ კაბინეტის მოსალოდნელ შემადგენლობაზე: პრემიერ მინისტრად, სამხედრო და დროებით სახელგა მინისტრად მოსალოდნელია დანიშნოს ვენიზელოსი, შინაგან საქმეთა მინისტრად—რეულოსი, იუსტიციის მინისტრად—მიტრაკოპულოსი, ფინანსთა მინისტრად—კორამისლოსი, განათლების მინისტრად—ალექსანდრი, გარეშე საქმეთა მინისტრად—კარელგისი.

სტამბოლი. მინისტრთა სამკომ გადასწყვიტა, რომ კანტონალთა საულთა კანტონალისაგან გაათავისუფლოს სამხედრო და სახელგაო სამინისტროები.

პორტამ შეიწყნარა ინგლისელ ამხანაგობის განზრახვა, რომ 1913 წელს სტამბოლში მსოფლიო გამოიყენა მოეწყოს. სამხედრო მინისტრი თანამდებობიდან გადადგა.

შეგბს ათასი რამე ელიანდებოდათ. კარში კი კარებთან, ვინ იცის, რადგან ატუხული? თითონ ქვეთეგანის ზაფრანის ფერი დაადგა. მოლოს კული გიმიგრა და გასძახა: — ვინა ხარ?!

პასუხად ისევ კაკანი მოისმა. — კატა თუ? — ეკითხა ქეთევანმა და თვალში მიავლო. — მოალო. — კატა იქვე საწინაპლის პირზე, მალე კუხრეს, მიტუქულიყო და თავისთვის თოვსი ჰყარაულობდა. იმით შიშში მონაწილეობას არ იღებდა.

კატუნმა თანდა თან მოაუხიარა. კარულად მოსული მავდანი გაუშრა, მუხლებს ქვეშ უძვრებოდა დასთუთ ქეთევანს. დათიკოც დედის ზურგის უკან ცუხუტებოდა.

სწორედ ის ხანები იყო, როცა იმით სოფლის ბოლოს მცხოვრებნი დანდურბიანი დედა-ბუღიანად ამოსწყვიტეს ვილაყ ავაზაყებმა და საკვირველი არ იყო, რომ ასე შეეშინდა.

— ვინა ხარ? — გასძახა ქეთევანმა. — კაკანი არა სწყუდებოდა, სანათი თანდათან ქეთევან-ქვეით იწვედა, რადგანაც ნავთი გამოლეულიყო. მალე ჯოჯოხეთურ სინბელში უნდა ჩანტქულიყვნენ.

— ქრება, დელი! „კრუქა“ ქრება! ვითე მნელაში დგურბით!... — ძლიერ ამოიღეს ბავშვებმა ხმა.

ქეთევანი გულს უმაგრებდა: — ნუ გეშინიანთ, შეიკლება, ეს-ლა საცაა გათენდება, ჩვენთან მტრს რა უნდა, ძალი იქნება ვისიმე. აღზად სიცივე აუწყებს და შე-მოსვლისა გვთხოვს, ან ეშობა.

ძლიერ მოისმა შორს, სოფლიდან მამლების ყოფილი. ბავშვებიც შიშს თითქო შეეჩვივნენ.

მუშათა გაფიცვა საფრანგეთში

პარიზი. ლაურა ფირონის მახლობლად რკინის გზის ხიდზე იპოვნეს ყუმიპარა, რომლითაც თურმე ხიდის აფეთქება უნდადებოდა. ამჟვე ადგილას დაწყებულია ტელეგრაფის მავრულები. მატარებელი უშველებელ ლოდს დაეჯახა. უბედურება არა მომხდარა-რა. რონის დეპარტამენტის ქალაქ მირამაში დინამიტის ორი პატრონა გასქდა, არავინ უმსხვრებლია. კიდევ ორი დინამიტის პატრონა აღმოაჩინეს. მანქანების გაფუჭებას და მოშლას განაგრძობენ. პრავინციებში რადენიმე კაცი დაატუსაღეს, შრომის თავისუფლების დარღვევისათვის.

ვეზიში 3000 გაფიცული შეეკლა, რომ სადღური ხელში ჩაეგდო, მაგრამ პოლიციამ ხალხი გაჰფანტა. ჩრდილოეთისა და დასავლეთის გზებზე ფოსტის გადაზიდვა დღეის სადამოძან უზრუნველყოფილია.

რამში არ გასქდა. ლიანდაგი გაფუჭებულია.

ბრევი. ტრამვის ვაგონს, რომელშიაც გაფიცულთა ნაცვლად მომუშავე 150 მუშა იჯდა ქვები დაუშინეს. ყველა მუშები ჩალექეს, ბევრი დაშავდა. რამდენიმე კაცი დააპატიმრეს.

მუშათა ორგანიზაციები საფრანგეთში.

საფრანგეთის მუშებს სამი დიდი ორგანიზაცია აქვთ.

1) ნაციონალური სინდიკატი რკინის გზის მოსამსახურეთა და მუშებისა. ეს ორგანიზაცია 300 ათას მუშათაგან აერთებს ასი ათას მუშას.

2) ნაციონალური ფედერაცია რკინის გზის მემბქანეთა და მათ თანამუშავეთა 25 ათასს კაცოდან აერთებს 16 ათასს მუშას.

3) ადგილობრივ და დამატებით ლიანდაგების მუშათა სინდიკატი.

გაფიცვის მომწყობ კომიტეტის დღევანდელნი გადასაცემად არც ფორმებს ანდეს და არც ტელეგრაფს. ამ დღევანდელთა ამხანაგებისადმი გადაცემა თავს იცავს 50 მიკელო-სიბედემ და 30 მეეტე მობილიემ.

რკინის გზათა მუშებს ამცნეს კომიტეტის დადგენილებანი. მთავრობამ სასტიკი განკარგულება მოახდინა, რომ ჯარებს დაეჭირათ რკინის გზის უმთავრესი ლიანდაგები და ჩრდილო-

ეთის რკინის გზის სადღური პარიზში. რაკი ჯარმა სადღური დალიანდაგი, დიკიარა მოსამსახურებს ალარ იტარებდნენ. მთელი გზა სახელმწიფო ბანაკს ჰყვანდა.

10 ოქტომბერს რკინის გზის მუშათა ყველა ორგანიზაციებმა აფიშები გააკრეს, რომლითაც ამხანაგებს მიტინგზე იწვევდნენ. გაფიცვის საქმეთა შესახებ მოსალაპარაკებლად.

ამ მიტინგზე შემდეგი რეზოლუცია გამოიტანეს:

კრება ალიარებს, რომ ყოველივე ცდა რკინის გზის მუშების მხრივ, ყოველივე მოლაპარაკება როგორც რკინის გზის სამმართველოს ცალკე უფროსებთან, ისე ჩრდილოეთის რკინის გზის სამმართველოსთან უნაყოფოდ დარჩა.

კრება ალიარებს აგრეთვე, რომ თვით მთავრობაც კი გულგრილად შეეგება რკინის გზის მუშათა შემდეგ მოთხოვნებთან: 1) სამუშაო ფასის საერთო მომატება ჩრდილოეთის რკინის გზაზე მომუშავე ყველა მუშებისათვის 2) კანონის აღდგენა მუშათა პენსიების შესახებ, 3) შრომის მოწყობისა და აუცილებელი დასვენება კვირაში ერთ დღეს და 5) თვითრად დასწორება ჯამაგირებისა მინიმალური სამუშაო ფასის მიხედვით.

რადგანაც ჩრდილოეთ რკინის გზის მუშების მეტი მოთხოვნა აღარ შეუძლიათ, კრებამ ერთხმად დაადგინა: დაიწყოს გაფიცვა და მხოლოდ მაშინ ახსნას ეს გაფიცვა, როდესაც დასაყოფილებულ იქნება მუშათა მოთხოვნებმა და მუშებს გაფიცულ დღეებში სამუშაო ფასი მოეცემათ. კრება სიტყვას იძლევა, რომ გაფიცვის დროს წასივრებას დაიცვას, მაგრამ წინდაწინვე აცხადებს, რომ არ დაემორჩილება მომლოზარის შესახებ ბრძანებს, ვინაიდან ასეთ ბრძანებებს უკანონოდ სთვლიან.

5 ოქტომბერს ბრიანმა განუცხადა მუშათა წარმომადგენლებს, რომ მუშათა მოთხოვნების შესახებ საკითხის გაჩვენებას ვინაიდან ეს საკითხი მთელი ქვეყნის სიკვდილ-სიკვდილის საკითხია და თუ მუშები გაიფიცნენ, მთავრობა არ დააყოფნებს და ყოველივე ღონის იხმარებს თანადღობის ასსრულ ეტლი-და.

10 ოქტომბერს ჩრდილოეთის რკინის გზის მუშებმა მთელი წესიერი მითმოდინდნენ და გაფიცულთა რიცხვი არც ისე ბევრი იყო. რადგანაც გაფიცვა დამის 12 საათსა 40 წუთზე უნდა დაწყებულიყო, დამის 12 საათზე სადღური დალიანდაგი უკვე ჯართა და პოლიციით გაივსო. ჩვეულებრივ მოძრაობის ნაცვლად სირუზე გამეფდა. უკანასკნელი მატარებელი დამის 12 საათსა 45 წუთზე გაისტუმრეს და სადღურიც დაჰკეტეს.

გაფიცვის პირველ დღეს სრული წესიერება სუფევდა, მხოლოდ ტერნეს მახლობლად დალიანდაგი გაფუჭებული აღმოჩნდა.

ორშაბათს, 11 ოქტომბერს ჩრდილოეთის გზაზე მოძრაობა სულ ერთხანად შესწყდა. პარიზში მხოლოდ სამი მატარებელი მოვიდა, პარიზიდან კი გაიგზავნა ერთი. რადგანაც ელექტრო-ტენიები არა მუშაობდნენ, რკინის გზის დარბაზი წყვილით იყო მოკლული.

არასის მახლობლად გაფუჭებული იქნა ტელეგრაფის მავრულები.

აღმოსავლეთის გზებზე ორშაბათ დღით მოძრაობა წესიერად მიდინარებდა. ნაშუადღევს, ჩრდილოეთის რკინის გზის გაფიცულთა მუშებმა კრებულში მატარებელი შეაჩერეს. ამ მატარებელ ავადყოფი ბავშვები მოჰყავდა. მემაქანენ გაფიცულებს ავადყოფი ბავშვები შეაბრალო და სამი საათის გაჩერების შემდეგ, მატარებელს წასვლის ნება მისცეს.

რადგანაც ქალაქის მიდამოების რკინის გზებზე გაფიცვა იყო, ტრამვის ვაგონები ხალხით იყო გაჭედული, ხალხი ტრამვის სახურავებზე დაცვი იხსდა.

სენ-კონდენში გაფიცულებმა ორთქლმავალი ორთქლმავალს მიადგეს. ორთქლმავლები დაიმსხვრა და გზა შეიკრა.

ზოგიერთ ადგილას წააქციეს ტელეგრაფის ბოქები და ნიშნის მისაცემი მავრულები დასწყვიტეს.

პარიზსა და ყერსალის შორის ტელეგრაფი აღარ მუშაობდა.

ერთი რკინის გზის სადღური პარიზში. რაკი ჯარმა სადღური დალიანდაგი, დიკიარა მოსამსახურებს ალარ იტარებდნენ. მთელი გზა სახელმწიფო ბანაკს ჰყვანდა.

10 ოქტომბერს რკინის გზის მუშათა ყველა ორგანიზაციებმა აფიშები გააკრეს, რომლითაც ამხანაგებს მიტინგზე იწვევდნენ. გაფიცვის საქმეთა შესახებ მოსალაპარაკებლად.

ამ მიტინგზე შემდეგი რეზოლუცია გამოიტანეს:

კრება ალიარებს, რომ ყოველივე ცდა რკინის გზის მუშების მხრივ, ყოველივე მოლაპარაკება როგორც რკინის გზის სამმართველოს ცალკე უფროსებთან, ისე ჩრდილოეთის რკინის გზის სამმართველოსთან უნაყოფოდ დარჩა.

კრება ალიარებს აგრეთვე, რომ თვით მთავრობაც კი გულგრილად შეეგება რკინის გზის მუშათა შემდეგ მოთხოვნებთან: 1) სამუშაო ფასის საერთო მომატება ჩრდილოეთის რკინის გზაზე მომუშავე ყველა მუშებისათვის 2) კანონის აღდგენა მუშათა პენსიების შესახებ, 3) შრომის მოწყობისა და აუცილებელი დასვენება კვირაში ერთ დღეს და 5) თვითრად დასწორება ჯამაგირებისა მინიმალური სამუშაო ფასის მიხედვით.

რადგანაც ჩრდილოეთ რკინის გზის მუშების მეტი მოთხოვნა აღარ შეუძლიათ, კრებამ ერთხმად დაადგინა: დაიწყოს გაფიცვა და მხოლოდ მაშინ ახსნას ეს გაფიცვა, როდესაც დასაყოფილებულ იქნება მუშათა მოთხოვნებმა და მუშებს გაფიცულ დღეებში სამუშაო ფასი მოეცემათ. კრება სიტყვას იძლევა, რომ გაფიცვის დროს წასივრებას დაიცვას, მაგრამ წინდაწინვე აცხადებს, რომ არ დაემორჩილება მომლოზარის შესახებ ბრძანებს, ვინაიდან ასეთ ბრძანებებს უკანონოდ სთვლიან.

5 ოქტომბერს ბრიანმა განუცხადა მუშათა წარმომადგენლებს, რომ მუშათა მოთხოვნების შესახებ საკითხის გაჩვენებას ვინაიდან ეს საკითხი მთელი ქვეყნის სიკვდილ-სიკვდილის საკითხია და თუ მუშები გაიფიცნენ, მთავრობა არ დააყოფნებს და ყოველივე ღონის იხმარებს თანადღობის ასსრულ ეტლი-და.

10 ოქტომბერს ჩრდილოეთის რკინის გზის მუშებმა მთელი წესიერი მითმოდინდნენ და გაფიცულთა რიცხვი არც ისე ბევრი იყო. რადგანაც გაფიცვა დამის 12 საათსა 40 წუთზე უნდა დაწყებულიყო, დამის 12 საათზე სადღური დალიანდაგი უკვე ჯართა და პოლიციით გაივსო. ჩვეულებრივ მოძრაობის ნაცვლად სირუზე გამეფდა. უკანასკნელი მატარებელი დამის 12 საათსა 45 წუთზე გაისტუმრეს და სადღურიც დაჰკეტეს.

გაფიცვის პირველ დღეს სრული წესიერება სუფევდა, მხოლოდ ტერნეს მახლობლად დალიანდაგი გაფუჭებული აღმოჩნდა.

ორშაბათს, 11 ოქტომბერს ჩრდილოეთის გზაზე მოძრაობა სულ ერთხანად შესწყდა. პარიზში მხოლოდ სამი მატარებელი მოვიდა, პარიზიდან კი გაიგზავნა ერთი. რადგანაც ელექტრო-ტენიები არა მუშაობდნენ, რკინის გზის დარბაზი წყვილით იყო მოკლული.

არასის მახლობლად გაფუჭებული იქნა ტელეგრაფის მავრულები.

აღმოსავლეთის გზებზე ორშაბათ დღით მოძრაობა წესიერად მიდინარებდა. ნაშუადღევს, ჩრდილოეთის რკინის გზის გაფიცულთა მუშებმა კრებულში მატარებელი შეაჩერეს. ამ მატარებელ ავადყოფი ბავშვები მოჰყავდა. მემაქანენ გაფიცულებს ავადყოფი ბავშვები შეაბრალო და სამი საათის გაჩერების შემდეგ, მატარებელს წასვლის ნება მისცეს.

რადგანაც ქალაქის მიდამოების რკინის გზებზე გაფიცვა იყო, ტრამვის ვაგონები ხალხით იყო გაჭედული, ხალხი ტრამვის სახურავებზე დაცვი იხსდა.

სენ-კონდენში გაფიცულებმა ორთქლმავალი ორთქლმავალს მიადგეს. ორთქლმავლები დაიმსხვრა და გზა შეიკრა.

ზოგიერთ ადგილას წააქციეს ტელეგრაფის ბოქები და ნიშნის მისაცემი მავრულები დასწყვიტეს.

პარიზსა და ყერსალის შორის ტელეგრაფი აღარ მუშაობდა.

— ჯერ არ იქმევა?!. მარხვა არის, ცოლია, როცა ფუფალა ადგება და გახსნილდება, შენც გაქმევე. — უთხრა დათიკომ და კილობანს თავი მძიმედ დახურა.

დათიკოს გული სიმდიდრის სიცილით გაივსო. კილობანში ჰასკა ჰქონდა. წითელი კვერცხები მაცლიანამ მოტანა, თითონაც ამითა უნდა დაეძინა. რაღა აკლდა? თოფი! ნიკოლანთ კოლას რომ თოფი აქვს, იმისთანა თოფი! ჰასკა კარგია, მაგრამ თოფთან ჰასკა არ არის! თოფი სჯობიან. იქნება მამამ ქალაქიდან მიმიტანოს?! — იფიქრა დათიკომ.

XII

ბნელი ღამე დადგა. ნიავი არ იძვროდა. ვენახებში საშინელი მუყურბობა გაეფიქრა. ქეთევანი კარგა ხანია, შეეჩვია მარტობას, სოფლის მოშორებით უმეზობლოდ ყოფნას. ბავშვებს კარები მაგრად ჩააქეტინა, თითონ ფიქრებს მიეცა.

დათიკო და მავდანი ისე გაერთვნენ თამაშობით, რომ აღარც კი მოჰკარებოდათ.

— დიძინეთ, გენაცვათ, თავები არ ატკივდეთ, გეყოფათ თამაშობა! — ეუბნებოდა მალ-მალე ქეთევანი ბავშვები კიდევ თამაშობდნენ.

შულამე მოტანებული იქნებოდა, რომ კარები თითქო ვილაყ დაა-კაკუნა.

სამიყენი შეკრთნენ და სმენად გაღიქცნენ.

პეტრე დღეს წავიდა ქალაქში. არ დაბრუნდებოდა. მაშ ვინ არის ამ შულამისას? ხმის ამოღებას ვერც ერთი ვერა ბედავდა.

კაკანი კიდევ განმეორდა. — მარხვა არა მოკვდა, სამარად იქცა. საწინაპლის მხრიდან სინბელში ბავ-

უკუღმართობა

(მ ა თ ხ რ ო ბ ა)

IX

დათიკოს დავიანებზე ქეთევანს ფაციკალი შეუდგა შინა. თავს ულოლოდ ხან აქეთ აწყვეტდა და ხან იქით.

— რა ექნა, — ფიქრობდა: — პეტრე რომ მოვიდეს და შინ არ დაუხდეს, ხომ ერთი ალიაქოთი ასტეხა! არ იცის ხოლმე დავიანება და ესლა რა მოუვიდა ი ბიქსა?!

ქეთევანი რომ ამ დარღში იყო, ელსაბედს გამოეგზავნა თავისი შეილის-შეილი პატარა ვაგონი — მავდანი:

— დიდებამა, ხომ არაფერი გინდაო?!

ქეთევანს გაეხარა.

— აგრემც დედას გაეზრდები, — შეეხვეჭა: — გაიქეც და დათიკო მონახე სადმე. ჩქარა მოდით მამამ არ მოაწყურა.

კარგა ხანი დავიანა მავდანიამაც, მაგრამ ბოლოს დაბრუნდა: „ვერც ვიპოვენი“.

ამ დროს გამოჩნდა პეტრე. ამრეზილი შემოვიდა სახლში, მივიდა, კილობანს სახურავი ახსდა, შიგ რაღაც ჩაღო, ისევ დახურა და დათიკო იკითხა:

— სად არის ი ბიქსა?!

— ეს არის ესლა გეგზავნი, მალე მოვა. შეცოდება რომ ბავშვი ერთთავად შინ დამწყვედელია... — მოწყურებით უთხრა ქეთევანმა.

— გიქნობ, რა ეშმაკის გვერდის ცა ხარ!.. იმოდენა შვილობა სულ ეგრე განებინებთ შენ ამოიკამე!.. პეტრემ კიდევ კარგა ხანი იჩხუბა და ბოლოს წავიდა დათიკოს მოსახსნად.

მაგდანიამაც თავს უშველა.

დათიკო ის იყო, აპირბოდა სახლში წამოსვლას, რომ მამამ ეურში წააფლო ხელი:

— აქ წამოეთრე! — შეუტია მკაცრად. — მე შენ გასწავლი სახლის თავის განებება როგორც უნდა!.. დათიკო ხმა ამოუღებლოვ საღმერთო ცხვარივით გამოიყვანა შინ.

X.

მეორე დღეს ნაცემ დათიკოს გვიან გამოეღვიძა. ღოგინიდან გაღიხდა და ნახა: მამა წასულიყო, დედასაც მავრა მისძინებოდა. ჩვეულებისამებრ ადგა, ჯერ პირი დაიბანა, მერმე კილობანთან ჩუმად მიიპარა, სახურავი ფთხილად ახსდა, ჩახედა და გაკვირვებული გაჩერდა. თვალს არ უჯერებდა, რასაც უყურებდა. კილობანში აქამდის ხშირად მქალიც არა ხედებოდა და ახლად ჯვრითა და შაქრის ყვავილებით მორთული ჰასკა იდო.

უფრო თავმოყვარეობის გასაზიად მდებოდა, ვიდრე ნაყენების გულის მისაგებად ბატონს ზაზარში იყრინა ჰასკა და პეტრესთვის სახალხოლად გაეტანებინა სახლში, სააღდგომოდ.

დათიკომ ჯერ არ იცოდა, ჰასკა რა იყო, არც სახელი გავიგონა, მაგრამ მიხვდა კი რომ რაღაც კარგი საქმელი უნდა ყოფილიყო. დედისა-კენ მიიხედა, რაკი დარწმუნდა, რომ ისევ მავრა ეძინა, ოდნავ წაატანა ხელი ჰასკის თავზე და თხლიად გადაკრულ თეთრ შაქრის მოციქვნა და როგორც უნდა პირში ჩაეღო, უტებ ქერში აიხედა.

ბოლოლას ერთი, მხოლოდ ერთი ბუმბული-ღა გამოევიდრია ნისკარ-

ტივით და თითქო რაღაც ჩუქის მღვრით იყურებოდა დათიკოსკენ. ბოლოლა დათიკოს ასე საშიშრად ჯერ არა სჩვენებია. თითქო თვალშიც დაუხსნა, პირიც, სახეც,

